

naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer er tilstede og deeltager i Afstemningen.

§ 42.

Enhver Althingsmand kan med Thingets Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og derom læse Regeringens Forklaring.

§ 43.

Tinet Andragende maa overgives Althinget uden gennem et af dets Medlemmer.

§ 44.

Finder Thinget ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan det henvisse det til Regeringen.

§ 45.

Althingets Møder ere offentlige. Dog kan Formanden eller det i Forretningsordenen bestemte Antal Medlemmer forlange, at alle Uvedkommende fjernes, hvorpaa Thinget afgjør, om Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Møde.

§ 46.

Forretningsordenen for Thinget fastsættes ved Lov.

V.

§ 47.

Den dommende Magts Udøvelse kan kun ordnes ved Lov.

§ 48.

Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov.

§ 49.

Domstolene ere berettigede til at paafjende ethvert Spørgsmaal om Dyrighedsmyndighedens Grændser. Den, der vil rejse saadant Spørgsmaal, kan dog ikke ved at bringe Sagen for Domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme Dyrighedens Befaling.

§ 50.

Dommerne have i deres Skalb alene at rette

sig efter Loven. De kunne ikke affattes uden ved Dom, ei heller forflyttes mod deres Dnske udenfor de Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65de Aar, affedigges, men uden Tab af Indtægter.

§ 51.

Offentlighed og Mundtlighed skal sa snart og saa vidt som mulig gennemføres ved hele Retspleien.

VI.

§ 52.

Borgerne have Ret til at forene sig i Samfund for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbevisning, dog at Tinet læres eller foretages, der strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden.

§ 53.

De fra Folkekirken afvigende Troesfundes Forhold ordnes nærmere ved Lov.

§ 54.

Tingen kan paa Grund af sin Troesbestjendelse berøves Udgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder eller unddrage sig Dpfylbelsen af nogen almindelig Borgerpligt.

VII.

§ 55.

Enhver, der anholdes, skal snarest mulig stilles for en Dommer. Hvis den Anholdte ikke strax kan sættes paa fri Fod, skal Dommeren ved en af Grunde ledsaget Kjendelse, der afgives snarest muligt og senest inden 3 Dage, afgjøre, at han skal fængsles, og hvis han kan løslades mod Sikkerhed, bestemme dennes Art eller Størrelse.

Den Kjendelse, som Dommeren affiger, kan af Vedkommende strax særskilt indaafes for høiere Ret.

Tingen kan underkastes Baretægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medføre Straf af Pengebød eller simpelt Fængsel.